

[Elisabeth Bruun Olesen]

at arbejdsløsheden bliver så stor, er selvfølgelig, at man mekanisk fremdaterer de tal, der er i dag, og fortsætter den økonomiske politik plus den bortskrabning af den offentlige sektor, som man er i færd med.

Mener man, at der er sket noget?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Lilli Gyldenkilde havde en bemærkning, som jeg ikke kan lade stå ubesvaret. Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at regeringen havde fået nogle mennesker i arbejde – det var rigtigt – men det ville være sket, uanset hvilken regering der havde siddet, og det mener jeg til gengæld ikke er rigtigt. Det synes jeg blev bevist udmærket fra 1978 til 1982.

Fru Lilli Gyldenkilde, der skabes ikke arbejdspladser, når renten er 22 pct., og der skabes heller ikke særlig mange arbejdspladser, når inflationen er 10–15 pct., og der skabes ikke ret mange arbejdspladser, når erhvervslivet ikke har nogen indtjening. Kun når erhvervslivet har indtjening, skabes der nye arbejdspladser, og det er interessant nok, at erhvervslivets investeringer er øget 80 pct. i denne regerings tid. Det var ikke sket med enhver anden regering.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Jeg vil godt sige til hr. Kaj Poulsen, at i den tid, jeg har været herinde, har jeg hørt hr. Kaj Poulsen på om større ledighed og større ledighed. Ønsker Socialdemokratiet en stigning i ledigheden? Det har i hvert fald ikke været rigtigt indtil nu.

Så vil jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg mener, at selv om det er en lille indsnævring, der er i forskellen mellem kvinders og mænds ledighed, så viser tendensen os, at vi er på vej i den rigtige retning. Men vi ved jo godt, hvordan tilgangen til arbejdsmarkedet bliver de næste 10 år. Vi ved også godt, hvordan situationen bliver, fordi kvinders erhvervsfrekvens bliver længere og bliver større, men jeg synes også, der er gjort en hel masse ting på området.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Lilli Gyldenkilde har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er hr. Flemming Hansens bemærkninger, der kalder mig herop. Det er da fuldstændig rigtigt, at der er skabt arbejdspladser; det har jeg ikke på nogen måde afvist, og vi glæder os over det, det har jeg altid sagt. Men det, jeg påstår, er, at vi accepterer, at vi stadig væk har en ledighed, der er over 200.000, og det kan vi ikke være bekendt. Det er min påstand.

I gamle dage, havde jeg nær sagt, da vi havde en socialdemokratisk regering, skændtes vi såmænd også om disse tal, hvor vi kunne bevise, at der jo kom tilgang til arbejdsmarkedet hvert eneste år og der blev skabt nye stillinger. Jamen det gjorde der. Der går nogle ud, og der kommer nogle nye til, og sådan må det være.

Sådan er det også nu, men når jeg tager i betragtning, hvor meget guldstøv der er drysset ned, efter at denne regering er kommet til, som profiterer i virksomhederne, så mener jeg, man må sætte sig ned og kigge på, hvorfor der så ikke er skabt det antal arbejdspladser, som denne regering selv har lagt op til at der skulle.

Det har selvfølgelig også noget at gøre med udviklingen. Der skabes ny teknologi, der kommer ny teknologi ind alle vegne i øjeblikket, og så er det jo, man må forlange, at en offensiv arbejdsmarkedsredegørelse bliver målrettet på de nye ting. Vi ved jo godt, at der ikke mere kommer det samme antal arbejdspladser på de områder, vi er kendt med, men på nogle nye områder, og det er derhen, vi skal målrette det.

Her står vi så med en masse kvinder, som kan mange af disse ting, og som ved gud er hurtige i hovedet. Hvis de bare fik chancen for at få lov til at blive uddannet i disse ting, sådan at vi ikke får det evindelige kønsopdelte arbejdsmarked, hvor vi har en pyramide, hvor kvinderne ligger i bunden, og lidt højere oppe er det mændene, dér er det mellemlederne, og oppe i toppen er det også mændene, og så er kvinderne blevet sorteper igen.